

[Aksel Larsen.]

verserede og verserer, og hvis de er rigtige, kan man jo ikke sige, at sagen er blevet behandlet på normal måde, og så synes jeg i hvert tilfælde man skulle undersøge, hvordan det forholder sig.

Jeg minder om, at der har været en retssag i medfør af undergrundsloven og koncessionen til mr. Ravlin, en retssag, hvori det blev fastslået, at statsministeriet havde indrømmet mr. Ravlin rettigheder, som statsministeriet ikke kunne indrømme ifølge undergrundsloven, hvorfor disse rettigheder måtte betragtes som ikke eksisterende. Der har været en sådan retssag, og det måtte også være en grund til at kigge nærmere på statsministeriets administration af loven, og derfor har jeg stillet følgende spørgsmål, som heller ikke måtte blive videresendt, og som jeg hermed rent formelt stiller til den minister, som jeg ved ikke under nogen omstændigheder vil besvare dem:

Kan statsministeriets administration af loven siges at være forsvarlig, bl. a. når henses til landsretsdømmen af 6. november 1937 og til statsministerens udtalelser i folketinget den 29. marts 1938, sp. 4521, hvoraf fremgår, at statsministeriet end ikke anede, at geologiske undersøgelser hørte ind under geodætisk instituts naturlige arbejdsområde?

Under folketingsdebatten den 15. marts hævdede ministeren for offentlige arbejder, at der var ingen grund til at grave i disse gamle sager, for rigsdagen havde lige så meget ansvar som statsministeriet, og ministeren sagde følgende, som jeg gerne vil have lov til at citere:

„Er der da nogen grund til at tro, ærede med em, at de oplysninger, som udvalget dengang søgte, ikke fremkom? Det kan man da ikke tro, og så synes jeg, jeg har ret, når jeg siger, at lovforslaget dengang blev behandlet på normal måde i rigsdagen; man havde dengang lejlighed til at få alle de oplysninger, man ønskede.“

Ja, det udtalte ministeren for offentlige arbejder — det findes i fortrykket sp. 2764 —, og så synes jeg, jeg havde ret til i udvalget at forlange undersøgt, om denne udtalelse af ministeren er i overensstemmelse med kendsgeneringerne. Det kan jo fornuftigvis kun klares ved, at man dels ser på rigsdagstidendens gengivelse af debatterne i folketinget og landstinget om undergrundsloven, dels undersøger, hvorledes udvalgsbehandlingerne er foregået dels i de vekslende folketingsudvalg, dels i rigsdagens

faste undergrundsudvalg. Jeg har i den anledning i det nu nedsatte udvalg begæret fremlagt protokollerne for rigsdagens faste undergrundsudvalg for hele den periode, det har eksisteret, samt protokollerne for de vekslende folketingsudvalg, men man har afvist mit ønske. Kun ved at få fremlagt disse protokoller kunne man jo se, om det er rigtigt, at alle de oplysninger, rigsdagen har krævet, også er givet. At de ikke er givet i folketinget, det er evident. Det kan man se af rigsdagstidende. Der er stillet en hel række spørgsmål under folketingsdebatterne til den daværende for undergrundsloven ansvarlige minister, daværende statsminister Stauning, og de blev ikke besvaret, men blev henvist til det udvalg, der måtte blive nedsat. Der ved jeg ikke, om spørgsmålene blev besvaret, for jeg har sjældent i den tid, jeg har siddet i folketinget, set så kortfattede og lakoniske betænkninger som dem, vi før krigen oplevede fra de vekslende folketingsudvalg om undergrundsloven. Der stod simpelthen ingenting i disse betænkninger udover, at man ved en enkelt lejlighed aftrykte et noget mærkværdigt dokument fra dr. Victor Madsen. Oftest var betænkningerne blot på en 6, 8, 10 linier, og der stod, at man havde haft konferencer og samråd og stillet nogle spørgsmål, men ikke noget om, hvilke spørgsmål man havde stillet eller hvilke svar man havde fået. Jeg synes derfor, man burde have dette undersøgt, men det synes udvalgsflertallet altså ikke.

Så er jeg imidlertid opmærksom på, at det faste undergrundsudvalgs formand den 13. januar 1939 i folketinget erklærede — det kan ses i folketingstidende spalte 2652 for det pågældende år —, at statsministeriets administration af undergrundsloven på en række områder er foregået i modstrid med, hvad udvalget havde henstillet. Dette er sagt fra folketingets talerstol. Statsministeren svarede ikke på det dengang. Jeg synes, man burde have undersøgt, hvad det er for en række områder. Den nu for loven ansvarlige minister stod her den 15. marts og sagde, at i alle henseender var rigsdagen medansvarlig for, at administrationen var sket i overensstemmelse med rigsdagen, og at rigsdagen havde fået alle oplysninger. Det er imidlertid uimodsagt fra denne talerstol i 1939 hævdedt af det faste undergrundsudvalgs formand, at statsministeriet på en række områder har administreret loven i modstrid med de henstillinger, der kom fra rigsdagens undergrundsudvalg. Begge dele kan ikke være sandt. Det kan ikke være sandt, både hvad